

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 16

בס"ד ערש"ק פר' תרומה ג' אדר תשנ"ו

דבר החברותא

מיראה וכפורים קיבלוה מאהבה. והגיעו לדרגה של ביטול עצמותם בבחינת חטאתי נגדי תמיד ושויתי ד' נגדי תמיד ולא היה שמחה יותר גדולה מהזמן ההוא, ולכך הזמן של חודש אדר מסוגל ביותר לשמחה השלמה וביתר שאת אפשר להגיע לזה מבשאר ימות השנה ע"כ.

האמצעי להשגת השמחה האמיתית היא ע"י התקשרות חברים, בשים לב שכל מזלות השנה מתיחסים בלשון יחיד (אף חודש תשרי מאזניים, סיון-תאומים, המתבטא בלשון רבים מסמל את האחד בהם) מלבד חודש אדר שמסמל את הרבים דגים ולא דג. וענין זה מבטא שאי אפשר להיות בשמחה אמיתית כשאדם חי בינו לבין עצמו אלא רק כשהוא חי ומשפיע על אחרים מה שהקב"ה מחוננהו, ומתדבק במידותיו של הקב"ה מה הוא חנון אף אתה חנון וכו' ורק ע"י זוכים לכל, ורואים עד כמה צריכים להיות באחדות ובטוב לבב עם כל אחד ובזכות זאת זוכים להשמחה האמיתית ונקוה שגם בימינו אנו נזכה לכך ונגרום לביאת גואל צדק בב"א.

מ שנכנס אדר מרבים בשמחה (תענית כט) והנה לכאורה כל השנה צריכים להיות בשמחה שהרי מקרא מפורש (דברים כ"ח כ"ז) תחת אשר לא עבדת את ה' אלוךך בשמחה ובטוב לבב. ומה הענין שדוקא משנכנס אדר מרבים בשמחה. ולפי דברי הרא"ש ניתן להתבונן ולהבין שהשמחה האמיתית, היא ההכנעה והביטול לפני הקב"ה והידיעה דכל מה דעבד רחמנא לטב עבד, וכהאדם חי כך אין שמחה גדולה מזה וזו היא השמחה האמתית.

ך הנה כל ענין התהוותו של פורים היה ע"י שנהנו מסעודתו של אותו רשע ומשום כך נחתם גזר דינם לכליה רח"ל ע"י המן הרשע וע"י עבודתו של צדיק הדור מרדכי הצדיק, הכירו את גודל הפגם שפגמו, ועל ידי שראו את שפל מצבם, הכירו בחטאם וחזרו בתשובה שלמה, נתבטלה הגזרה, למרות שנכתב ונחתם בטבעת המלך ונהפך להם מאכל ליום טוב.

ך כיון שראו את גודל הרחמים עליהם קימו באהבה מה שקיבלו ביראה, כמש"כ שבהר סיני כפה עליהם הר כגיגית וקיבלו את התורה

פנינים יקרים

וקדשתם היום- ומחר" (שמות י"ט ו') היצה"ר בא אל האדם ואומר לו : שמע לי רק היום ואח"כ למחרת תתחיל להתקדש, וצריך האדם להתגבר עליו ולומר להיפך: היום אני רוצה להתקדש ולא אשמע לך בשום אופן, ומחר נראה... (אבקת רוכלים עמ' קנט)

"טעמו" וראו כי טוב ה'" (תהילים לד, ד) כמו טעם טוב של דבר מאכל אי אפשר להבינו לאחר - ששיגע ע"י זה שסיפר לו - כאילו אכלו ונהנה ממנו, אלא אם יטעום הטועם בעצמו כי הטעם אינו מושג אלא בהרגש עצמו.

ולכן כתיב "טעמו" כמו שטועם בעצמו "וראו כי טוב ה'" [כי הראיה השכלית בהשגת הבורא היא הרגשה כמו הרגשת החושים במוחשים] (מאור עינים - לקוטים ד"ה חרי ה' תלכו)

ומקיים אמונתו לישני עפר (תפילת שמ"ע) האמונה - אמונת ישראל בה' אחד, קיימת ועצורה בגוף האדם הישראלי אפילו לאחר מותו .. (תורת הכהן עמ' 90)

מאמרים קצרים צפ"י זכרי מ"ר הרא"ש e"ש k"ש כתב הר"ר גז"ה סג"ל k"ש
אדר תשמ"ז לפ"ק

מצינו בתורה על נדב ואביהו (משפטים כ"ד י"א) ויחזו את האלוקים ויאכלו וישתו, שאי אפשר להסביר הדבר כפשוטו. והסביר הרא"ש שהכונה שהגיעו להשגות נשגבות ביותר, והם לקחו את זה לעצמם, זיי האבן עס אויפגעגעסן פאר זיך.

כתיב (בשלח י"ז א.) "ויחננו ברפידים ואין מים לשתות העם" ולהלן "ויצא שם העם למים וילן העם על משה", שאל השואל: לכאורה הרי זה פשוט בתכלית, אם אין מים וכולם צמאים, הרי אלה יסורים מרים כי אין הגוף יכול לסבול צמאון בפרט במדבר הלוהט, ומה לנו להתלונן על העם שצעקו על משה, אז עס טהוט וויי שרייט מען. ואמר הרא"ש, בטח שהם היו צודקים, אבער דאס געשריי זייערער איז געוועהען פארמישט מיט אביסל גיפט. הם ניצלו את הצרה "לנסות את ה' היש ה' בקרבנו אם אין", ואמנם זה מרומז בדברי רש"י (פסוק ח') "תמיד אני ביניכם, ומזמן לכל צרכיכם - ואתם אומרים היש ה' בקרבנו אם אין? חייכם שהכלב בא ונושך אתכם ואתם צועקים לי ותדעו היכן אני!".

דובר בביתו של הרא"ש על אשה צדקנית שידעה לחנך את הילדים שלה בחום אהבתה ולא הכתה אותם על מה שעשו, והם אהבו אותה. אבל בכל זאת היה פעם שעברו את הגבול והיא נאלצה לייסרם בהרמת ידה - וזה מאד השפיע על הילדים באמנם: אם האמא כבר מרימה יד עלינו, בטח יש לה צער רב מזה. ומזה גופא הצטערו הילדים על שהם גרמו לצער את האמא, ומזה כאמור הושפעו לטובה.

אמר הרא"ש: הרי זה נקרא הרגשת צער השכינה, שאם ה' שהוא מקור הרחמים מייסר אותנו, הריהו מצטער על כך, כמו שאמר רבי מאיר שאפילו אם הרשעים סובלים ה' אומר קלני מזרועי ומצטער על כך, וכמה עלינו להצטער על כאב השכינה הסובלת מצער כנסת ישראל בגלות.

עוד הוסיף ואמר שאם האדם שיש לו יסורים והוא מרגיש את צער השכינה בצרותיו שלו עצמו, מסירים ממנו את היסורים כי נשלחו רק לעורר אצלו הרגשת שכינתא בגלותא

השמחה במעונם

להר"ר יצחק באבד ומשפ' ולבנו הר"ר שלום ומשפ' להולדת הנכדה - הבת
להר"ר ישראל דוד דייטש ומשפ' להולדת הנכד
להר"ר נפתלי פרנקל ומשפ' להולדת הנכדות
להר"ר מרדכי שטובר ומשפ' להולדת הנכדה
להר"ר יצחק שוקרון ומשפ' להכנס בנו בעול המצוות
להר"ר יעקב קרליץ ומשפ' לאירוסיו בנו הבה"ח יהושע הי"ו
להר"ר יעקב עמית ומשפ' לאירוסיו הבת
להר"ר יוסף ארלנגר ומשפ' לאירוסיו הנכד
להר"ר משה תופיק ומשפ' לנשואי הבת
להר"ר ישעי' גליק ומשפ' ולבנו הר"ר יוסף שלמה הכהן גליק ומשפ'
לנשואי הנכד - הבן

חב"י המערכת
י.ל. פרוש
מ. קלירס
כתובת המערכת
דפוס חורב
עדני 3 ירושלים

אפשר לקבל את גליון ה"חברותא" במקומות כדלהלן: ביהכנ"ס "אמונת ישראל" רח' חפץ חיים 34,
בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 רמות: בביהכנ"ס ברח' רובין 18, בית צפפה: אצל הר"ר אברהם הררי,
בני ברק: משפ' שכטר רח' האדמו"ר מגור 22

כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים - בצירוף דמי משלוח בסך 35 ש"ח לשנה
כל המעוניין להדפיס את הגליון - להנחת קרוביו יפנה למערכת לכתובת הנ"ל

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

לאחד אשר בנו יצא לתרבות רעה ל"ע.

ובחוצפה יתרה. דרכו של שליח רע זה באה ללמדנו לעבוד את ה' כמוהו, ממנו נדע מאבקנו בחיים, לא להרפות, לא להתייאש בשום אופן, לא להישאר בהנפילה. אלא לקום, להתעורר ולהתעודד, להכיר ולדעת כי ה' עמנו לעזרנו לא יעזבנו ולא יטשנו.

זה הדבר אשר מבקשים מעמנו בשעה זו, בדור האחרון, בהפציע שחר גאולתן של ישראל, שנזכה לבוא עם עבודתנו לביטול האמת, שזהו החוצפה כלפי שמיא מהניא, (סנהדרין קה) שיתברר לנו היטב היטב שאין לנו שום חלק ונחלה בכל מעשינו הטובים שאינם אלא רחמי המרובים של הקב"ה כדי לזכות אותנו ולזכך מידותינו שיהיו לפניו יתברך. זו היא עבודת האנוש עם בחירתו ועבודתו להגיע לביטול עצמו ע"י "מבשרי אחזה אלוק" וכל מציאות גופו ונפשו אין לו שום אחיזה אלא מיסוד האין, ואז הגוף הופך להיות אינו גוף בחיים חיותו, ובבשרו מתגלה מציאות בוראו יש מאין ואז יתפרדו כל פועלי און, כי אין להם כבר ניקה ממנו, ואז: והיתה לה' המלוכה והוא ושמנו אחד.

כל אותם כאבים צרות ויסורים - תכליתם בעולם - אחת היא. ע"י הצמצום הזה שהבורא ברוך הוא מתצמצם בתוך יסוריו של אדם שיביאנו להתקשרות עם הקדושה, הקב"ה קורא לו בשעת יסורין זו, אולי בדרך זו יתקשר האדם עם בוראו, להתכללות בו ע"י הביטול המוחלט אליו להיות מרכבה אליו להיות כלי מוכן לקבלת השפע, ע"י קבלת היסורין באהבה ובשמחה והמלכת מלכות שמים על כל המעשים.

לא די לו לאדם שיעמוד בשעה שהנסיונות

. . . אשר איננו חסר תקוה ואיננו לאחר יאוש. ואסור להתייאש ממנו אף לרגע אחד, כי הרחמים הגדולים יתגוללו עלינו מבעל הרחמים להוציאנו מאפילה לאורה ולגאלנו גאולת הנפש והרוח, אשר רשעת הגויים לקחתו בשביה והדיחתו למקום אשר נידח וגם שם ידו יתברך ינחנו ויתיר אסיר נפש ממאסרה, דעתו תתפכח ונפשו תחזור לאיתנה הראשון ולמהותה העצמית להיות בן נאמן לעם קדוש, כי לא ידח ממנו נידח. ואף גם שם בסתר המדרגה הקב"ה מתצמצם ומשפיל אליו לראותו לרחמו ולחוננו מתנת חנים בזכות כל הצדיקים האמיתיים אשר מסרו נפשם וישו לעשות רצון קונם בשמחה.

המאבק על נפש בנד, הוא עצמו המאבק על נפש גופא, ככל אשר תיטיב לעמוד בלחצים ובמאבקים הנוראים שלך - כך יוטב לבנד גם כן ודאי. הזמן יביא שיתהפך לטוב ע"י הסיבות שיוזמין לכם השי"ת שהוא מסבב הסיבות ועילת העילות. ורק נחוץ מאד להאמין עם האמונה התמימה הפשוטה שהיא ראש הכל לישועת ה' כהרף עין.

המצב הקודר והעגום בו הוא נתון (בנד היקר), הוא לדאבון לבנו המצב הכללי של עם ישראל באשר הוא שם. אשר השטן הזה לעם ה', אין כמוהו יודע שסופו כליה ודאית, כי כל הרשעה כולה כעשן תכלה, והוא ממשיך ועושה שליחותו הזדונית להסית בני אדם יומם ולילה לא ישבות כאילו ימשיך להיות מושל בכיפה לעד. איננו מתייאש כלל, מגיע לכל אדם כבתוך שלו בעזות

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

מעשיו, בדיבורו ובמחשבתו, ובכל תנועותיו יקח לעבוד את ה' ויהיה קשור עמו בהיסח הדעת כתינוק על שדי אמו, כמאמר דוד המלך עליו השלום כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי. ואז אין חסר מאומה בבית המלך, בבית מלכו של עולם.

מתוך תקוה נאמנה לשמוע בשורות טובות אני מאחל לכם מקרב לב ונפש ברכות נאמנות והשי"ת יאמר לצדתיכם די, תזכו לאור שבעת ימי בראשית עם כל הצדיקים והצדקניות והשי"ת יתן הבריאות הטובה. אמון כן יהי רצון לכל בני ביתכם.

בכבוד רב, בדרי"ש נאמנה

באים עליו, כי אז לא יעמוד לו כוחו, אם לא יקדים רפואה למכה, לא יקדים תפילה לצרה, ולא ירגיז על טבעו, פחד האמת על הסכנה המתמדת הרובצת לפתחו. אם לא ירגיל את עצמו לחיות עם עוצם סכנתו מצד יצרו על המדה הרעה שעימה באה לעולם הזה, ספק אם יוכל לו, ומאריך את הדרך אין קץ כדי להגיע לתכליתו האמיתית, כי מן הפחד הזה שהוא עלול ליפול בכל נשימה ונשימה נולדת היראה הרצויה לפניו יתברך אשר שואל אותה מאתנו מאז היינו לגוי, לנחלתו, לעם סגולה, ולממלכת כהנים.

אם יזכה האדם ע"י עבודתו להאמור לעיל, יהיה קרוב אל ה' בדביקות וחפיצה בכל

לאברך שהתאונן על רוע מצבו.

ומתייצבת לפני כסא הכבוד עד שהקב"ה מנענע בראשו לעורר רחמים למען ישועתו של ישראל.

מאבק האיתנים הזה, של האדם עם עצמו, יוליך בסופו של דבר אל התכלית המקווה של קריעת המסך המבדיל בינינו לבין קוננו, ע"י שנגלה מעצמנו עקשנות ואכזריות על טבענו הרע של הרגליות הפקריותנו, או אז יצא לאור דיננו נגד מקטריגנו ומסטינו, ונזכה בדין להחיש פדות נפשנו, ושכינתו תשוב ותשכון בתוכנו כימי קדם.

אנא חגור חרבך על ירך ותקח עצמך בידיים תחשיב את גורם הזמן לא להיבטל ולא להתעצל התחזק והתאמץ והיה נפשך לשלל לה' לחיות בחיים נצחיים ותזכה לאור הגנוז של שבעת ימי בראשית והקב"ה יזמין לך פרנסה בריווח עם רוב נחת ואושר ותראה ברכה בעמלך וכל טוב

ברגשי כבוד רב, בידידות נאמנה,

ומרחוק אני מבין נוראות יסוריך וכאביך שהן מקיפים ביותר עד שאינך מסוגל להתרומם משפלות מצבך עד שנפשך נתונה במסגרים והיאוש והעצלות הם לחם חוקיך, לדאבוני הגדול.

וכדי להיחלץ מן הלחץ ולצאת מן המסגר, צריכים להגיע לדעה שזהו מאבק החיים עצמו, שע"י הכאבים יגיע האדם להכרת האמונה, ולדעת נכוחה כי הקב"ה שהוא מלא כל הארץ כבודו, מסתתר בכל המקומות וההסתרים, וקורא לו לאדם מתוך היסורים כדי לעוררו מתרדמתו ע"ד חובתו בעולמו.

ומה שנשאר לו לאדם אינו אלא להבין ולציית לקול הקריאה הזו, שבעצמותה הנה קריאה של חבה אשר ה' קורא להשרידים לגלות עליהם זיו כבודו ותפארת עוזו. אז יבין גם שדוחקו וענינו הפרטי, הוא צרת הכלל וצער השכינה, וכשיחגור עוז בתפילה, יבקש על הכלל כולו ועל הבנים שגלו מעל שלחן אביהם. תפילה כזו עולה למעלה